

סיגל בני-יאיר

גניבה

בַּקְנִיּוֹן בַּתְּחִנָּה הַמְרַכְזִית הַחֲדָשָׁה שׁוֹרָה רְבִיעִית מִיָּמִין
 אֲנִי זֹמְמֶת בְּצַמֶּת
 סְפָרִים לְגִנֵּב
 אֶת אֶסְף שִׁירָיו הַמְתַּרְגֵּם שֶׁל מְאִיאַקוּבְּסְקִי
 מֵאָה וּשְׁמוֹנֶה עָשָׂר ש"ח מְחִיר מְמַלֵּץ לְצַרְכָּן
 אֲרֻנְקִי רִיק וְאֲנִי מֵתִפְלֶלֶת מֵאָה
 וּשְׁמוֹנֶה עָשָׂר
 וּמְחַשְׁבֶּת אֶת זֹוִית עֲמִידָתָהּ שֶׁל הַמוֹכֶרֶת וְשׁוֹדָה רְאִיתָהּ
 וְאֶת כְּפִיפְתּוֹ הַמְשַׁעֲמֶמֶת שֶׁל הַמְּאֻבָּטָח כֹּל כֵּךְ אֲנִי רוֹצֶה
 אֶת אֶסְף שִׁירָיו הַמְתַּרְגֵּם שֶׁל מְאִיאַקוּבְּסְקִי עֲכָשׁוּ
 אֲנִי מְנַסֶּה לְנַעַר מֵעֲלִי
 אֶת מוֹרָא הַדְּבָרוֹת הַנּוֹרָא וְאֶת צְלִיל חֲבֻטַּת יָדָהּ שֶׁל אֲמֵי הַרְעָה
 כְּמוֹ פְרוּרִים מִמֶּפֶה וְזִרְעֵי נוֹטָה הֵּה
 תְּשׁוּקָה נִרְעֶדֶת אֲרֻנְקִי חֲלוּל כְּפַחֲלֵץ תְּעַנּוּגוֹת בְּלוּמִים
 חֲשׁוֹנוֹת אֲרֻנּוֹנָה תּוֹפְחִים עֶקוּל בְּנֶק מְאִים
 יָדֵי הַנְּחֻלָּשֶׁת, עַל גְּחוּנֵי אֲנִי, זֹחֶלֶת לְצֵאת

שיר למישהו

לְאֵן הַלְכוּ הַטּוֹסִים
 אֲמַרְנוּ הָעֶרֶב הִיָּה מְקֻסִים וְחִיכְנוּ
 בְּשִׁקְט. הָרִי דְמִיתִי שׁוֹב אֶת אֲבְרֵי הָעֵצִלִים
 הַמְתַּאֲרָכִים בְּשִׁמְשׁ, הַנִּמְתַּחִים כְּמוֹ שְׁעוֹן חוּל
 וְנִצְבְּעִים זָהָב בְּשִׁיטוּטֵי בְּרַחֲוֹכוֹת וְאִיךְ
 מְלִים רַבּוֹת כָּל כֵּךְ אֲבָדוּ

בֵּין שְׁנֵינוּ, אֵיךְ מְלִים חוֹמְקוֹת בְּרַמְזוֹרִים
 בְּמַעֲבְרֵי הַחֲצִיָּה, בְּמוֹנִיּוֹת שְׁרוֹת בְּלִי דָף
 או עֵט שֶׁנֶּחֱסוּ וְתַמְרוּרֵי הָאֲזָהָרָה
 אֵיךְ הִתְנַמְנַמְתִּי בְּגִנּוֹת הַחֲרָבוֹת
 וְהַמְּלִים אָבְדוּ, הִתְגַּלְגְּלוּ לְרֵאשִׁיתָן
 לְאוֹתִיּוֹת וּמְלִמוֹלִים וּשְׁפַת הַגּוֹף אֲשֶׁר בֵּינֵינוּ
 אֶל הַנוֹצוֹת הַמְּכַחֵלוֹת
 שֶׁבְּזָנְבָךְ הַמִּפְאָר
 הָרִי יִשְׁנֵתִי. וְאֵיךְ אֶפְשָׁר,
 שְׂאֵלְתִי, לְהַמְשִׁיךְ וּלְאַהֲבֵב
 וּמִי יוֹדֵעַ מֶה צְפוּי לָנוּ, תְּנוּעוֹת שֶׁלֹּא לְמַדְנֵנוּ
 לְתַרְגֵּם, תְּמִיד נַחְזוֹר
 לְשֵׁאֵלֶת הַהֶגְיָה, או נְצַלֵם אֶת הַמְּלִים,
 נִפְרָק אוֹתָן מִמְשָׁמְעוֹת,
 נִפְרִיד אֶת יְסוּדוֹתֵיהֶן
 אֶךְ בְּמַקְרָה הַנוֹכַחִי, אֶמְרֶת
 אוֹת אַחַת הַמֵּיתָה אוֹת אַחֲרֶת
 מֶה הַטַּעַם,
 לְדַבֵּר עַל מְנִיעִים
 עַל אוֹתָהּ שֶׁפֶה הַמְרַעֲדָה
 בְּתוֹךְ הַפֶּה
 וְנַעֲלַמָּת.